

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1998

N:o 761—767

SISÄLLYS

N:o		Sivu
761	Laki väylämaksulain muuttamisesta	2119
762	Konttilaki	2122
763	Asetus verotusmenettelystä	2126
764	Asetus yleisistä teistä annetun asetuksen muuttamisesta	2129
765	Maa- ja metsätalousministeriön päätös maaseutuelinkeinolaissa tarkoitetuista luottolaitoksista ja keskusrahallaitoksista	2131
766	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös konsernitilinpäätöksen laatimisesta kansainvälisillä pääomamarkkinoilla yleisesti käytetyn säännösten mukaisesti	2132
767	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	2134

N:o 761

Laki

väylämaksulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1980 annetun väylämaksulain (1028/1980) 4 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentin 2 kohta, 6 §, 7 §:n 1 momentti ja 8—11 § sekä
lisätään lakiin uusi 11 a—11 g § seuraavasti:

4 §

Ulkomaanliikennettä harjoittavasta aluksesta on annettava alusilmoitus sekä muut asetuksessa tarkemmin mainittavat tiedot ja asiakirjat siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen tuloksetilitys tapahtuu.

väylämaksun suorittamisesta taikka määrätä jo suoritettua väylämaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin. Asianomainen ministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Edellä 1 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

5 §

Väylämaksusta vapautettuja ovat alukset:

2) jotka valtio omistaa ja joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin;

7 §

Maksun suorittamisesta vastaa aluksen omistaja. Sama vastuu on myös sillä, joka omistajan puolesta ilmoittaa aluksen tuloksetilittäväksi.

6 §

Merenkululaitos voi asetuksella säädettävillä perusteilla yksittäistapauksessa myöntää alennuksen väylämaksuun tai vapautuksen

8 §

Tullilaitos huolehtii väylämaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

Väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mu-

HE 84/1998
LiVM 7/1998
EV 92/1998

kaan vastuussa olevan on annettava maksun määräämiseksi tarvittavat tiedot 4 §:n mukaisesti. Kirjallisen ilmoituksen asemesta voidaan tiedot antaa myös elektronisesti tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn sopivassa muodossa.

Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä väylämaksun maksamiseen liittyvästä menettelystä.

9 §

Merenkululaitoksen on toimitettava tullilaitokselle tämän lain soveltamisessa tarvittavaa aineistoa, selvityksiä ja lausuntoja sekä annettava tarvittaessa muutakin virka-apua.

10 §

Väylämaksun maksamiseen, maksamisen viivästysseuraamuksiin, perimiseen ulosotto-toimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa muuta säädetä, mitä tullista tullilain (1466/1994) 29 ja 30 §:ssä säädetään.

11 §

Jos väylämaksu laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen vuoksi, että tulliviranomainen ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on maksuvelvollisen sitä aiheuttamatta jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, piiritullikamarin on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä (*oikaisu maksunsaajan hyväksi*).

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi maksuvelvollisen ilmoituksen perusteella pitänyt määrätä.

11 a §

Jos piiritullikamari oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että väylämaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, piiritullikamarin on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu (*oikaisu maksuvelvollisen hyväksi*).

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa väylämaksun tai sen palautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai sanotun ajan kuluessa tehdyn kirjallisen vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

11 b §

Jos väylämaksu on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä sen vuoksi, että maksuvelvollinen on kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa taikka antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, tai väylämaksua on sanotusta syystä palautettu liikaa, piiritullikamarin on määrättävä määräämättä jäänyt väylämaksu maksuvelvollisen suoritettavaksi (*jälkimaksatus*).

Jälkimaksatus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

11 c §

Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi ja ennen jälkimaksatusta on väylämaksun suorittamisesta 7 §:n mukaan vastuussa olevalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

11 d §

Väylämaksua voidaan korottaa (*maksunkorotus*):

1) jos maksuvelvollinen on antanut väylämaksun määräämistä varten tarvittavat tiedot puutteellisina tai virheellisinä taikka kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa, enintään 30 prosentilla; taikka

2) jos maksuvelvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan tai jättänyt antamatta tietoja väylämaksun määräämistä varten tai muutoin laiminlyönyt tiedonantovelvollisuutensa ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että maksuvelvolliselle olisi voinut jäädä maksua määräämättä, enintään 50 prosentilla.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu menettelyä on sillä saavutettavissa ollut hyöty ja muut asiaan vaikuttavat seikat huomioiden ottaen pidettävä törkeänä, väylämaksua on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

11 e §

Jos 11 d §:n 1 momentissa tarkoitettu menettely koskee toimenpidettä, jossa väylämaksua ei määrätä maksettavaksi, tai jos maksun määrä on vähäinen, eikä maksunko-

rotusta ole määrätty, voidaan kantaa *virhemaksua* vähintään 50 markkaa ja enintään 15 000 markkaa.

11 f §

Joka laiminlyö tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisen ilmoitus- tai muun velvollisuuden tai muuten rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *väylämaksurikkomuksesta* sakkoon tai enintään kuudeksi kuukaudeksi vankeuteen.

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

11 g §

Väylämaksua tai sen palautusta koskevaan taikka muuhun tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta, jollei tässä laissa toisin säädetä, noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta tullilaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 762

Konttilaki

Annettu Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan kansainväliseen liikenteeseen käytettäviin kontteihin.

Tämä laki ei koske erityisesti ilmakuljetukseen suunniteltuja kontteja.

Vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävistä konteista säädetään lisäksi vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa (719/1994) ja sen perusteella annetuissa sääöksissä.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kansainvälisellä liikenteellä* kuljetuksia ulkomailta Suomeen tai Suomesta ulkomaille taikka kuljetuksia Suomen alueen kautta;

2) *yleissopimuksella* Genevessä 2 päivänä joulukuuta 1972 turvallisista konteista tehtyä kansainvälistä yleissopimusta ja sen liitteitä;

3) *kontilla* kuljetusvälinettä, joka on:

a) tarkoitettu toistuvaan käyttöön;

b) suunniteltu erityisesti helpottamaan tavaroiden kuljetusta yhdellä tai useammalla kuljetusmuodolla ilman kuljetuksen aikana tapahtuvaa tavaroiden purkausta ja jälleenlastausta;

c) suunniteltu helposti kiinnitettäväksi ja

käsiteltäväksi ja jossa on kulmakiinnikkeet näitä tarkoituksia varten; sekä

d) kooltaan sellainen, että sen pohjan neljän ulkosivun rajoittama ala on joko vähintään 14 m², tai jos kuljetusväline on varustettu yläkulmakiinnikkeillä, vähintään 7 m².

Kontilla ei tarkoiteta ajoneuvoa.

3 §

Kontin hyväksyminen

Ennen kuin konttia saadaan käyttää kansainväliseen liikenteeseen, kontti on hyväksyttävä rakenteen lujuuden ja varusteiden osalta siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Rakenteen ja varusteiden hyväksyminen voi perustua joko konttityypille tai yksittäiselle kontille annettuun hyväksymiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hyväksymistä ei vaadita, jos kontti on yleissopimuksen mukaisesti hyväksytty muussa yleissopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa.

4 §

Turvallisuuskilpi

Hyväksyttyyn konttiin on kiinnitettävä yleissopimuksen mukainen turvallisuuskilpi. Kilpeen on hyväksymisen ja tarkastusten yh-

teydessä tehtävä tarpeelliset merkinnät kontin myöhemmästä tarkastamisesta.

5 §

Kontin omistajan huolehtimisvelvollisuus

Kontin omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kontti pidetään kunnoltaan turvallisena. Jos omistajan kotipaikka tai päätoimipaikka on Suomessa, kontti on tarkastettava siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Omistaja voi siirtää huolehtimisvelvollisuutensa sopimuksella kontin vuokraajalle tai muulle haltijalle.

6 §

Valvontaviranomaiset

Asianomaiselle ministeriölle kuuluu tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista koskevan valvonnan ylin johto ja ohjaus.

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista valvovat merenkululaitos sekä tulli-, rajavartio-, poliisi- ja työsuojeluviranomaiset samoin kuin Ratahallintokeskus, kukin toimialallaan.

7 §

Turvatekniikan keskuksen ja tarkastuslaitosten tehtävät ja oikeudet

Turvatekniikan keskuksen hyväksymä tarkastuslaitos hyväksyy konttityypin tai yksittäisen kontin ja valvoo konteille suoritettavia kokeita sekä hyväksyy kontille kontin omistajan esityksestä tarkastusohjelman siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Turvatekniikan keskus valvoo tarkastuslaitoksen toimintaa.

Turvatekniikan keskuksella ja tarkastuslaitoksella on oikeus saada tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettuja tehtäviään varten tarpeelliset tiedot kontin valmistajalta, omistajalta, vuokraajalta tai muulta haltijalta taikka tämän edustajalta. Tiedonsaantioikeus koskee myös sellaisia tehtävien hoitamista varten tarpeellisia tietoja ja asiakirjoja, jotka yksityistä liike- tai ammattitoimintaa taikka yksityisen taloudellista asemaa koskevinä muutoin olisivat salassapidettävät.

Turvatekniikan keskuksella ja tarkastuslaitoksella on oikeus 19 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saada tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset tiedot valvontaviranomaiselta.

8 §

Tarkastuslaitoksen hyväksymisen edellytykset

Turvatekniikan keskus voi hyväksyä tarkastuslaitokseksi hakijan, joka on luotettava, asiantunteva ja riippumaton. Hakijan on myös kyettävä varmistamaan toiminnan riittävän korkea laatu ja asiakkaiden yhdenvertainen kohtelu sekä huolehtimaan asianmukaisesta tietosuojasta. Hakija ei saa harjoittaa konttien suunnittelua, valmistusta tai korjausta eikä myöskään saa omistaa kontteja eikä harjoittaa konttiliikennettä.

Hyväksymistä ei anneta, mikäli hakemuksesta tai olosuhteista muuten käy ilmi, että hakemukseen liittyvät järjestelyt on tehty hyväksymisen edellytyksistä annettujen säännösten kiertämiseksi.

Hyväksymistä koskevassa päätöksessä voidaan asettaa ehtoja, joilla hyväksyminen annetaan.

9 §

Tarkastuslaitoksen hyväksymisen peruuttaminen

Turvatekniikan keskus voi peruuttaa tarkastuslaitokselle antamansa hyväksynnän, jos:

1) tarkastuslaitos lopettaa hyväksymispäätöksessä tarkoitetun toiminnan;

2) tarkastuslaitos ei enää täytä hyväksymiselle säädettyjä yleisiä edellytyksiä tai Turvatekniikan keskuksen antamassa hyväksymispäätöksessä asetettuja ehtoja eikä se ole asetetussa määräajassa korjannut niissä olevaa puutetta;

3) tarkastuslaitos on asetettu konkurssiin;

4) määräävässä asemassa oleva tarkastuslaitoksen edustaja on määrätty liiketoimintakieltoon;

5) tarkastuslaitos on hyväksynyt kontin tai konttityypin, joka ei ilmeisen selvästi ollut yleissopimuksessa asetettujen vaatimusten mukainen;

6) tarkastuslaitoksen toiminnassa on rikot-

tu tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä asetettuja vaatimuksia; tai

7) tarkastuslaitoksen kirjanpito, varainhallinta tai hallinto eivät täytä toiminnalta vaadittavia edellytyksiä.

Hyväksymisen peruuttamista koskevaa päätöstä on noudatettava päätöksestä tehdystä valituksesta huolimatta.

10 §

Kontin hyväksymisen peruuttaminen

Tarkastuslaitos voi peruuttaa kontille antamansa hyväksynnän, jos hyväksytty kontti ei todellisuudessa täytä yleissopimuksen mukaisia vaatimuksia tai jos kontin tuotannossa tai laadunvalvonnassa ei noudateta asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

11 §

Tarkastuslaitoksessa noudatettava menettely

Kontin hyväksymistä, hyväksymisen peruuttamista ja tarkastusohjelman hyväksymistä koskevassa asiassa on noudatettava hallintomenettelylakia (598/1982) ja kielilakia (148/1922). Lisäksi on noudatettava, mitä viranomaisten asiakirjain julkisuudesta säädetään.

12 §

Oikaisun hakeminen tarkastuslaitoksen päätökseen

Tarkastuslaitoksen kontin käyttöönottohyväksymistä ja tarkastusohjelman hyväksymistä koskevassa asiassa tekemään hylkäävään päätökseen ja kontin hyväksymisen peruuttamista koskevaan päätökseen saa vaatia oikaisua Turvatekniikan keskukselta. Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

13 §

Valvontaviranomaisten tehtävät ja oikeudet

Valvontaviranomaisen tulee varmistaa, että kontissa on 4 §:n mukainen turvallisuuskilpi.

Valvontaviranomaisella on oikeus saada tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua valvontaa varten tar-

peelliset tiedot kontin valmistajalta, omistajalta, vuokraajalta tai muulta haltijalta taikka tämän edustajalta. Tiedonsaantioikeus koskee myös sellaisia valvontaa varten tarvittavia tietoja ja asiakirjoja, jotka yksityistä liiketä tai ammattitoimintaa taikka yksityisen taloudellista asemaa koskevinä muutoin olisivat salassapidettäviä.

Valvontaviranomaisella on oikeus 19 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saada valvontaa varten tarpeellisia tietoja toiselta viranomaiselta.

14 §

Puutteellinen kontti

Milloin käytössä tavataan kontti, josta puuttuu turvallisuuskilpi tai jolle ei ole säädetyllä tavalla suoritettu tarkastusta, valvontaviranomainen voi välittömästi kieltää kontin käytön. Valvontaviranomainen voi kuitenkin antaa luvan suorittaa kesken olevan kuljetuksen loppuun, jos kontin todetaan muutoin olevan turvallinen.

Kontin omistajan, vuokraajan tai muun haltijan taikka tämän edustajan on korjattava 1 momentissa mainittu puute ennen kuin konttia edellä tarkoitettua kuljetuksen jälkeen uudelleen käytetään kansainvälisessä liikenteessä.

15 §

Ilmeistä vaaraa turvallisuudelle aiheuttava kontti

Milloin käytössä tavataan kontti, joka rakenteensa tai kuntosuorituksen vuoksi aiheuttaa ilmeistä vaaraa turvallisuudelle, voi valvontaviranomainen välittömästi kieltää kontin käytön.

Tutkimusten suorittamista varten valvontaviranomainen voi ilmoittaa asiasta Turvatekniikan keskuksen hyväksymälle tarkastuslaitokselle, joka arvioi kontin rakenteen ja kunnan sekä suorituttaa tarvittaessa tutkimuksia. Kontin valmistajalla, omistajalla, vuokraajalla tai muulla haltijalla ei ole oikeutta saada korvausta sille näistä toimenpiteistä aiheutuvista kustannuksista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettua konttia voidaan käyttää uudelleen kansainvälisessä liikenteessä, on kontin omistajan, vuokraajan tai muun haltijan taikka tämän

edustajan saatettava kontti turvalliseen kuntoon.

16 §

Kontin siirtämisvelvoite

Milloin 14 tai 15 §:n nojalla käytöstä poistettu kontti tai omistajan muutoin hylkäämä kontti aiheuttaa vaaraa turvallisuudelle tai haittaa ympäristölle, valvontaviranomainen voi velvoittaa kontin omistajan, vuokraajan tai muun haltijan taikka tämän edustajan siirtämään kontin määräajassa valvontaviranomaisen osoittamaan paikkaan.

17 §

Uhkasakko ja teettämisuhka

Valvontaviranomainen voi tehostaa tämän lain 13 §:n 2 momentin ja 16 §:n nojalla antamaansa velvoitetta uhkasakolla tai teettämisuhalla siten kuin siitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

18 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta valvontaviranomaisen tämän lain nojalla antamasta päätöksestä, Turvatekniikan keskuksen antamasta hyväksymispäätöksestä ja hyväksymisen peruuttamista koskevasta päätöksestä sekä 12 §:n

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

mukaisessa oikaisumenettelyssä annetusta päätöksestä on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

19 §

Salassapitovelvollisuus

Joka tässä laissa tarkoitettuja valvonta- tai muita tehtäviä suorittaessaan on saanut tietoja elinkeinonharjoittajan liike- tai ammatillisaisuudesta, ei saa ilmaista niitä sivulliselle eikä käyttää niitä yksityiseksi hyödykseen, ellei se, jonka hyväksi salassapitovelvollisuus on säädetty, anna tähän suostumustaan.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei estä tietojen antamista 7 §:n 3 momentin ja 13 §:n 3 momentin mukaisesti eikä tietojen antamista syyttäjä- tai poliisiviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi.

20 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

21 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 763

A s e t u s

verotusmenettelystä

Annettu Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

säädetään 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 14, 57 a ja 94 §:n, sellaisena kuin niistä 57 a § on laissa (477/1998) nojalla:

1 §

Sijoitusrahaston ja eräiden yhteisöjen ilmoittamisvelvollisuus

Tuloverolain (1535/1992) 20 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sijoitusrahaston ja varallisuusverolain (1537/1992) 5 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee siitä huolimatta, että ne ovat varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapaat, verotusta varten kehotuksetta antaa varojaan ja velkojaan koskevat tiedot sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

mista verovelvolliselle on, mikäli mahdollista, varattava kohtuullisessa määräajassa tilaisuus tulla kuulluksi. Verovelvollista kuultessa on kerrottava, mistä asioista verovelvollisen olisi erityisesti esitettävä selvitystä.

Verotarkastuskertomus on laadittava viivytyksettä. Tarkastuskertomuksesta tulee käydä ilmi muun muassa tarkastuksen kulku, tarkastettu aineisto, verotukseen vaikuttavat seikat, tarkastuksella annettu ohjaus, verovelvollisen esittämä selvitys, sovellettavat säännökset sekä tarkastajan tekemät johtopäätökset ja niiden perustelut.

2 §

Verotarkastusmenettely

Verotarkastuksen aloittamisajankohdasta ja tarkastuspaikasta on ilmoitettava verovelvolliselle etukäteen, ellei erityisestä syystä ole aihetta muuhun menettelyyn. Tarkastuksen kuluessa verovelvolliselle on, mikäli mahdollista, kerrottava tarkastuksen tavoitteista, tarkastuksen kulusta ja jatkotoimenpiteistä sekä selvitettävä tarkastuksessa esiin tulleet seikat. Lisäksi verovelvolliselle annetaan tarvittaessa verotusta koskevaa opastusta ja neuvontaa.

Ennen verotarkastuskertomuksen valmistu-

3 §

Verotarkastuksessa esitettävä aineisto ja omaisuus

Verotarkastuksessa on esitettävä tarkastettavaksi kaikki elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä aineisto ja omaisuus. Aineistolla tarkoitetaan tasekirjaa, tase-erittelyjä ja muita kirjanpitoa, tili- ja kirjanpitoa koskevia merkinnöitä, kirjaussuunnitelmaa, koneellisen kirjanpidon menetelmäkuvausta, tositteita, kirjeenvaihtoa sekä muuta kirjanpitoaineistoa, muistiinpanoja, sopimus- ja velkakirjoja, pöytäkirjoja ja muuta laskentatoimeen kuuluvaa aineistoa. Aineiston esittämisvelvollisuus koskee

kirjallisia ja kuvallisia esityksiä (*asiakirja*) sekä sellaisia tietovälineitä, joiden sisältö on luettavissa, katseltavissa, kuunneltavissa tai muuten ymmärrettävissä vain teknisin apuvälinein (*tekninen tallenne*). Omaisuudella tarkoitetaan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan kuuluvia varastoja ja muuta omaisuutta.

Esittämisvelvollisen on esitettävä tarkastettavaksi myös kaikki muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

4 §

Verotarkastuksen suorittamispaikka

Verotarkastus toimitetaan verovelvollisen toimitiloissa, tilitoimistossa tai verovirastossa. Jos verotarkastus toimitetaan verovelvollisen toimitiloissa tai tilitoimistossa, verovelvollisen on asetettava verotarkastuksen suorittavan virkamiehen käyttöön tarkoituksenmukaiset tilat ja apuvälineet sekä apulaiset. Asiakirjat ja tekniset tallenteet on esitettävä tarkastettavaksi tai toimitettava sinne, missä tarkastus suoritetaan. Teknisistä tallenteista on viranomaisen kehotuksesta valmistettava jäljennökset tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Apuvälineellä tarkoitetaan kirjoitus- ja lasukonetta, kopiointilaitetta sekä tietokonetta tai muuta teknistä apuvälinettä, jolla tekniset tallenteet voidaan saattaa luettavaan, katseltavaan, kuunneltavaan tai muuten ymmärrettävään muotoon.

5 §

Asiakirjojen allekirjoittamatta jättäminen

Verotusta koskevaan päätökseen tai muuhun asiakirjaan, joka annetaan automaattista tietojenkäsittelyä tai muutoin ainakin osittain painomenetelmää käyttäen, voidaan jättää allekirjoitus merkitsemättä.

6 §

Verotustietojen ilmoittaminen kunnalle ja seurakunnalle

Veroviraston on ilmoitettava verotuksessa

maksuunpantujen verojen tai veroäyrien yhteismäärä tai arvio niistä kunnalle ja seurakunnalle viimeistään verovuotta seuraavan vuoden syyskuun 16 päivään mennessä.

7 §

Maksuunpano- ja äyritiedot

Kultakin verovuodelta kootaan verosaaja-kohtaiset maksuunpano- ja äyritiedot toimitetusta verotuksesta. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset tietojen sisällöstä.

8 §

Jälkiverotuksessa lisättävä tulo

Jos jälkiverotuksen yhteydessä lisättävän tulon yhteismäärä on luonnollisella henkilöllä tai erillisenä verovelvollisena verotettavalla kuolinpesällä 10 000 markkaa ja muulla verovelvollisella 20 000 markkaa pienempi, lisäys voidaan tehdä sen verovuoden tuloon, jolta toimitettava verotus ei ole päättynyt.

9 §

Veronhuojennus- ja veronlykkäyspäätöksistä ilmoittaminen

Veronhuojennus- tai veronlykkäyspäätöksen tehneen viranomaisen on lähetettävä jäljennös päätöksestä asianomaiselle verovirastolle sekä, jos päätös koskee myös kunnallista kirkollisveroa tai sairausvakuutusmaksua, myös kunnalle, seurakunnalle ja Kansaneläkelaitokselle.

10 §

Muutoksenhakua koskevien asiakirjojen säilyttämien

Lääninoikeus lähettää verovalitukseen antamansa päätöksen saatua lainvoiman ja korkein hallinto-oikeus valituksen ratkaistuaan valitusta koskevat asiakirjat verovirastoon säilytettäväksi.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annettu asetus (1579/1995) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Jouko Skinnari

N:o 764

Asetus**yleisistä teistä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
kumotaan yleisistä teistä 30 päivänä joulukuuta 1957 annetun asetuksen (482/1957) 33, 34 ja 41—45 §, sellaisina kuin ne ovat, 33, 41—43 ja 45 § asetuksessa 199/1995, 34 § osaksi mainitussa asetuksessa ja 44 § mainitussa asetuksessa ja asetuksessa 648/1967, *muutetaan* 11 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 11, 13, 14, 17—19, 32 b ja 67 §, sellaisina kuin niistä ovat 11 § asetuksessa 324/1964, 14 ja 18 § mainitussa asetuksessa 199/1995, 17 § osaksi asetuksessa 1255/1995, 32 b § asetuksessa 115/1981 ja 67 § asetuksessa 284/1971, sekä *lisätään* asetukseen uusi 13 a § seuraavasti:

B. Yleis- ja tiesuunnitelma

11 §

Yleis- ja tiesuunnitelmaa varten tarpeelliset tutkimukset suoritetaan ja suunnitelmat laaditaan tielaitoksen toimesta. Tielaitos voi antaa tässä momentissa mainitut tehtävät sekä niihin liittyvät 12 ja 13 §:ssä tarkoitetut toimenpiteet muun viranomaisen tai yksityisen asiantuntijan suoritettaviksi valvontansa alaisena.

Yleis- ja tiesuunnitelmaan liitettävässä kustannusarviossa on erikseen mainittava tietyöstä ja yleisistä teistä annetun lain 9 luvussa säädettyistä korvauksista johtuviksi arvioitut kustannukset.

13 §

Yleissuunnittelun ja tiesuunnittelun sekä niihin liittyvien tutkimusten aloittamisesta on ilmoitettava kunnalle sekä kuuluttamalla tai muulla sopivaksi katsottavalla tavalla yleisistä teistä annetun lain 26 a §:n 1 momentissa mainituille henkilöille ja näillä on oikeus olla tutkimuksissa saapuvilla ja lausua mielipiteensä asiasta.

Edellä 1 momentissa mainittujen toimenpiteiden jälkeen katsotaan yleisistä teistä annetun lain 28 §:n 1 momentissa tarkoitetun tiesuunnitelman laatimisen alkaneen.

13 a §

Yleisistä teistä annetun lain 26 a §:n 1 momentissa tarkoitettu tilaisuus mielipiteen lausumiseen voidaan varata ilmoittamalla valmistelutyöstä henkilökohtaisesti, erityisesti tiedotustilaisuudessa, asettamalla valmisteluaineisto nähtäville sen jälkeen kun nähtäville asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan taikka muulla sopivaksi katsotulla tavalla.

14 §

Yleis- ja tiesuunnitelma on hankittava alueellisten ympäristökeskusten, maakunnan liittojen ja kuntien lausunnot. Lisäksi voidaan tarpeen mukaan pyytää lausuntoja muilta viranomaisilta. Niille, joiden etua tai oikeutta suunnitelma koskee, on varattava tilaisuus muistutusten tekemiseen suunnitelman johdosta.

Tielaitoksen tulee lähettää kirjallinen ilmoitus suunnitelman nähtäväksi asettamisesta sellaisille suunnitelma-alueen maanomistajille tai haltijoille, joiden asuinpaikka on toisessa kunnassa ja on asiakirjoissa mainittu tai muutoin tunnettu.

Kunnan on ennen lausunnon antamista 1 momentissa säädettyssä tarkoituksessa pidettävä suunnitelma yleisesti nähtävänä 30 päivän ajan. Muistutukset suunnitelmaa vastaan

on tielaitokselle osoitettuina toimitettava kunnalle ennen nähtävänäoloajan päättymistä. Suunnitelman nähtäväksi asettamisesta sekä muistutusten tekemistavasta ja -ajasta on kunnan toimesta kuulutettava samassa järjestyksessä kuin kunnalliset ilmoitukset asianomaisessa kunnassa saatetaan tiedoksi.

Kunnan on toimitettava lausuntonsa suunnitelmasta ja sitä vastaan tehdyistä muistutuksista sekä jätetyt muistutuskirjelmät tielaitokselle.

17 §

Liikenneministeriö hyväksyy moottori- ja moottoriliikenneteiden rakentamista ja niiden merkittävää parantamista koskevat yleissuunnitelmat.

Muut yleissuunnitelmat sekä tiesuunnitelmat hyväksyy tielaitoksen keskushallinto. Jos kunta, maakunnan liitto tai alueellinen ympäristökeskus on olennaisessa kohdin eri mieltä tällaisesta suunnitelmasta tielaitoksen kanssa, on tielaitoksen siirrettävä asia liikenneministeriön ratkaistavaksi. Tielaitoksen keskushallinto voi erityisistä syistä muissakin tapauksissa siirtää suunnitelman liikenneministeriön hyväksyttäväksi.

18 §

Tiepiirin tulee antaa yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätöksestä tieto maakunnan liitolle, alueelliselle ympäristökeskukselle, kunnalle sekä, jos asian laatu sitä vaatii, muillekin viranomaisille. Tarpeen mukaan tulee tiedonantoon liittää jäljennös suunnitelmasta.

Tiepiirin tulee antaa yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätöksestä tieto niille suunnitelman johdosta muistutuksen tehneille, joiden osoite on tiedossa, samanaikaisesti kun päätös yleisistä teistä annetun lain 106 §:n mukaisesti annetaan yleisesti tiedoksi.

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymiseen liittyvät asiakirjat säilytetään tielaitoksen keskushallinnossa.

19 §

Hyväksyttyyn tiesuunnitelmaan voidaan tehdä sellaisia tiehankkeeseen nähden pienehköjä muutoksia, jotka suunnitelman toteuttamisen yhteydessä harkitaan tarpeellisiksi ja tarkoituksenmukaisiksi.

32 b §

Kun tiesuunnitelmassa on yleisistä teistä annetun lain 26 §:n 3 momentin nojalla määrätty oikeudesta tietyön aikana syntyvien maa-ainesten läjittämiseen tai alueen käyttämiseen majoitus-, varasto- tai muuna sellaisena alueena, on tienpitäjän tietyön päätyttyä ja edellä mainittuihin tarkoituksiin varattujen alueiden käytön loputtua siistittävä ja maa-ainesten läjittämiseen käytettyjen alueiden osalta tarvittaessa myös tasattava alueet niin, että maanomistaja voi ilman kohtuutonta haittaa käyttää aluetta asianmukaisella tavalla hyväkseen.

67 §

Jos yleisistä teistä annetun lain 62 §:n mukaisesti haltuunotetulla alueella olevan omaisuuden poistamisesta ei päästä sopimukseen, on tiepiirin asetettava omaisuuden omistajalle ja haltijalle kohtuullinen ja tietyön suorittamisen kannalta sopiva määräaika, jonka päätyttyä omaisuus poistetaan tienpitäjän toimesta. Tällöin tiepiirin on ennen omaisuuden poistamista, mikäli mahdollista, ilmoitettava siitä poistettavan omaisuuden omistajalle ja haltijalle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 765

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
maaseutuelinkeinolaissa tarkoitetuista luottolaitoksista ja keskusrahallaitoksista**

Annettu Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/1990) 4 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohdan nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 169/1995:

1 §

Maaseutuelinkeinolain 4 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettuna luottolaitoksena pidetään myös Omaisuudenhoidtoyhtiö Arsenal-SSP Oy:tä.

vana olevien Omaisuudenhoidtoyhtiö Arsenal-SSP Oy:n luottojen osalta niiden luottolaitosten keskusrahallaitokset, joissa kysymyksessä olevia luottoja hoidetaan.

2 §

Maaseutuelinkeinolain 4 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettuja keskusrahallaitoksia ovat:

- 1) liikepankit;
- 2) Suomen Hypoteekkiyhdistys;
- 3) niiden osuuspankkien osalta, jotka ovat Osuuspankkikeskus-OPK osuuskunnan jäseniä, sekä Okopankki Oy:n osalta Osuuspankkien Keskuspankki Oy;
- 4) niiden osuuspankkien osalta, jotka ovat Paikallisosuuspankit ry:n jäseniä, Oy Samlink Ab siten kuin 5 kohdassa säädetään;
- 5) säästöpankkien osalta ja säästöpankkiosakeyhtiöiden osalta Oy Samlink Ab, jonka tilinpitäjäpankkina toimii Aktia Säästöpankki Oy; ja
- 6) Omaisuudenhoidtoyhtiö Arsenal-SSP Oy, kuitenkin muissa luottolaitoksissa hoidetta-

3 §

Mitä 1 §:ssä säädetään luottolaitoksesta ja 2 §:ssä keskusrahallaitoksista, koskee maaseutuelinkeinolain mukaisen lainoituksen ohella myös lain 59 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen lakien ja lainsäädäntöjen sekä niiden nojalla annettujen asetusten, päätösten ja määräysten mukaisten vastaavien tehtävien hoitamista.

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä lokakuuta 1998 ja sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1998.

Tällä päätöksellä kumotaan maaseutuelinkeinolaissa tarkoitetuista keskusrahallaitoksista 30 päivänä heinäkuuta 1992 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (683/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Nuorempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 766

**Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
konsernitilinpäätöksen laatimisesta kansainvälisillä pääomamarkkinoilla yleisesti käytetyn säännösten mukaisesti**

Annettu Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 30 päivänä joulukuuta 1997 annetun kirjanpitolain (1336/1997) 3 luvun 2 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä saa soveltaa suomalainen kirjanpitovelvollinen, jonka liikkeeseen laskemia arvopapereita on arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetun julkisen kaupankäynnin kohteena, jos:

1) kirjanpitovelvollisen arvopapereita on julkiseen kaupankäyntiin rinnastuvan kaupankäynnin kohteena myös Euroopan talousalueen ulkopuolella jossakin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön kuuluvassa valtiossa;

2) kirjanpitovelvollinen on julkistanut arvopaperimarkkinalain 2 luvun 7 §:n mukaisesti päätöksensä hakea liikkeeseen laskettujen tai laskettavien arvopaperiensa ottamista kaupankäynnin kohteeksi 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla kuluva tai sitä seuraavan tilikauden aikana; tai

3) kirjanpitovelvollisen liikkeeseen laskemista sellaisista osakkeista tai osuuksista, jotka tuottavat äänioikeuden, on yli puolet ulkomaalaisten ja ulkomaisten yhteisöjen ja säätiöiden omistuksessa tilikauden tai sitä edeltäneen tilikauden päättyessä.

2 §

Kansainvälisen konsernitilinpäätöksen laatiminen

Kirjanpitovelvollinen saa laatia konsernitilinpäätöksensä kirjanpitolain 6 luvun 2—18 §:n säännösten sijasta noudattaen kansainvälisillä pääomamarkkinoilla yleisesti käytettyä tilinpäätössäännöstä (*International Accounting Standards*) edellyttäen, että näin laadittava konsernitilinpäätös on yhdenmukainen 13 päivänä kesäkuuta 1983 konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY säännösten kanssa.

3 §

Konsernitilinpäätöstä täydentävät tiedot

Edellä 2 §:ssä tarkoitetussa konsernitilinpäätöksessä on lisäksi esitettävä:

1) liitetietona selvitys, jos sovelletut arvotusperiaatteet ja -menetelmät tai jaksotusperiaatteet ja -menetelmät poikkeavat kirjanpitolain mukaisista periaatteista tai menetelmistä;

2) kirjanpitoasetuksen (1339/1997) 4 lu-

vussa tarkoitetut toimintakertomus- ja liitetiedot, jollei vastaavia tietoja muuten esitetä konsernitilinpäätöksessä;

3) säännöllistä tiedonantovelvollisuutta koskevan valtiovarainministeriön päätöksen (879/1995) 2 §:ssä edellytetyt tiedot, jos kirjanpitovelvollinen on osakeyhtiö, jonka osakkeella tai siihen osakeyhtiölain (734/1978) mukaan oikeuttavalla arvopaperilla käydään julkisesti kauppaa; sekä

4) liitetietona selvitys siitä, jos 2 §:ssä tarkoitetun tilinpäätössäännösten soveltaminen vaikuttaa olennaisesti jakokelpoisen oman pääoman määrään kirjanpitovelvollisen konsernissa.

4 §

Päätöksen soveltamista koskevat ohjeet ja lausunnot

Kirjanpitolausuntakunta voi kirjanpitolaissa säädetyllä tavalla antaa ohjeita ja lausuntoja tämän päätöksen soveltamisesta.

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1998.

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Hallitusneuvos Timo Kaisanlahti

N:o 767

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp toimenpiteistä kasvintuhoojien leviämisen estämiseksi ja hävittämiseksi annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 21 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	154/1998	21.10.1998	1.11.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Timo Rämänen